

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 58/11
31.08.2011. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljene S.M, zbog krivičnog dela zloupotreba službenog položaja iz člana 359. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 374/11 od 11.07.2011. godine, podignutom protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Kragujevcu Kž1 broj 3846/10 od 22.12.2010. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a, dana 31.08.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE, kao osnovan, zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 374/11 od 11.07.2011. godine pa se UKIDA pravnosnažna presuda Apelacionog suda u Kragujevcu Kž1 broj 3846/10 od 22.12.2010. godine i predmet vraća tom sudu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Čačku K. broj 46/08 od 17.04.2010. godine okrivljena S.M. oglašena je krivom da je izvršila krivično delo zloupotreba službenog položaja iz člana 359. stav 3. u vezi stava 1. KZ-a i osuđena je na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine i šest meseci u koju joj se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 26.05.2004. do 04.06.2004. godine.

Na osnovu člana 91. i 92. KZ-a okrivljena je obavezana da na ime pribavljene imovinske koristi stečene krivičnim delom plati iznos od 111.007.946,00 dinara budžetu Republike Srbije, u roku od 60 dana po pravnosnažnosti presude.

Na osnovu odredbe člana 85. KZ-a okrivljenoj je izrečena mera bezbednosti zabrana osnivanja privrednih preduzeća i rukovođenje istima, kao i dužnosti vezanih za raspolaganje, korišćenje i upravljanje imovinom preduzeća u trajanju od pet godina računajući od dana pravnosnažnosti presude, s`tim što se vreme provedeno u zatvoru ne uračunava u vreme trajanja ove mere.

Okrivljena je obavezana da na ime troškova krivičnog postupka plati 203.150,00 dinara, u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude.

Apelacioni sud u Kragujevcu je presudom Kž1 broj 3846/10 od 22.12.2010. godine delimičnim uvažanjem žalbi okrivljene i njenog branioca preinačio prvostepenu presudu, u delu odluke o kazni, tako da je okrivljenu oglasio krivom da je izvršila krivično delo zloupotreba službenog položaja iz člana 359. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika i osudio je na kaznu zatvora u trajanju od šest meseci u koju joj se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 26.05.2004. do 04.06.2004. godine. Okrivljena je tom presudom obavezana da nadoknadi troškove krivičnog postupka, te je naznačeno da će o tome biti odlučeno posebnim rešenjem, dok su u ostalom delu žalbe okrivljene i njenog branioca kao i žalba Višeg javnog tužioca u Čačku, odbijene kao neosnovane.

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz broj 374/11 od 11.07.2011. godine protiv presude Apelacionog suda u Kragujevcu Kž1 broj 3846/10 od 22.12.2010. godine zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvažanjem zahteva ukine drugostepenu presudu.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a u odsustvu obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj sednici je razmotrio spise predmeta sa presudom protiv koje je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je po oceni navoda i predloga iznetih u zahtevu, našao:

Zahtev je osnovan.

Vrhovni kasacioni sud nalazi da Republički javni tužilac zahtevom za zaštitu zakonitosti osnovano ističe da je drugostepena presuda doneta uz učinjenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a koja je učinjena na štetu okrivljene S.M.

Naime, iz spisa predmeta proizlazi da je prvostepeni sud okrivljenu oglasio krivom i osudio da je izvršila krivično delo zloupotreba službenog položaja iz člana 359. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika navodeći u izreci da su ona i sada pok. M.T. izvršenjem krivičnog dela pribavili imovinsku korist u iznosu od 111.007.946,00 dinara te da je okrivljena na osnovu odredbe člana 91. i 92. KZ-a prvostepenom presudom i obavezana da na ime pribavljene imovinske koristi stečene krivičnim delom plati navedeni iznos budžetu Republike Srbije u roku od 60 dana po pravnosnažnosti presude.

Nadalje, iz spisa predmeta takođe proizlazi da je drugostepeni sud odlučujući o žalbama okrivljene i njenog branioca i Višeg javnog tužioca u Čačku održao sednicu veća u smislu člana 375. ZKP-a na kojoj je odlučio da održi pretres, nalazeći da je zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja potrebno da se ponove ranije izvedeni dokazi i da se izvedu novi dokazi u smislu člana 377. stav 1. i 5. ZKP-a, te da je Apelacioni javni tužilac u Kragujevcu u skladu sa činjeničnim stanjem utvrđenim na pretresu pred drugostepenim sudom, izmenio dispozitiv optužnice u pogledu visine imovinske koristi pribavljene izvršenjem krivičnog dela od strane okrivljene, opredeljujući je na iznos od 23.037.848,00 dinara, nakon čega je Apelacioni sud u Kragujevcu doneo presudu Kž1 br. 3846/10 od 22.12.2010. godine kojom je delimično uvažio žalbe okrivljene i njenog branioca, preinačivši prvostepenu presudu u delu odluke o kazni tako što je okrivljenu oglasio krivom za krivično delo iz člana 359. stav 3. u vezi stava 1. KZ-a i osudio na kaznu zatvora u trajanju od šest meseci, dok je u ostalom delu žalbe okrivljene, njenog branioca i Višeg javnog tužioca u Čačku odbio kao neosnovane.

Vrhovni kasacioni sud, najpre, nalazi da se osnovano zahtevom za zaštitu zakonitosti ukazuje da je izreka drugostepene presude protivrečna sama sebi i razlozima presude, čime je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a na štetu okrivljene.

Ovo iz razloga, jer je drugostepeni sud u izreci presude naveo da prvostepenu presudu preinačava samo u delu odluke o kazni iako iz činjeničnog opisa krivičnog dela iz člana 359. stav 3. u vezi stava 1. KZ-a datom u izreci drugostepene presude proizlazi da je u odnosu na prvostepenu presudu izmenjena ne samo kazna već i visina imovinske koristi koja je pribavljena izvršenjem predmetnog krivičnog dela od strane okrivljene, koja predstavlja objektivno obeležje ovog krivičnog dela (u izreci prvostepene presude bilo je označeno da je okrivljena S.M. zajedno sa sada pok. M.T. izvršenjem krivičnog dela pribavila imovinsku korist u iznosu od 111.007.946,00 dinara te je istom presudom na osnovu odredbe člana 91. i 92. KZ-a i obavezana da na ime pribavljene imovinske koristi stečene krivičnim delom plati navedeni iznos budžetu Republike Srbije, dok je drugostepeni sud u izreci svoje presude naveo da je okrivljena pribavila imovinsku korist u iznosu od 23.037.848,00 dinara), čime je drugostepeni sud, po oceni ovoga suda, izreku presude učinio protivrečnom samoj sebi.

Pored toga, izreka drugostepene presude je protivrečna i razlozima presude, jer, kao što je napred navedeno, drugostepeni sud je na pretresu utvrdio i u izreci presude naveo da je okrivljena izvršenjem predmetnog krivičnog dela pribavila imovinsku korist u iznosu od 23.037.848,00 dinara što je protivrečno razlozima datim u obrazloženju presude iz koje proizlazi da je drugostepeni sud ostavio na snazi prvostepenu presudu u nepreinačenom delu koji se odnosi na oduzimanje od okrivljene imovinske koristi stečene krivičnim delom u smislu člana 91. i 92. KZ-a u iznosu od 111.007.946,00 dinara.

Zbog navedene bitne povrede odredaba krivičnog postupka učinjene na štetu okrivljene S.M, Vrhovni kasacioni sud je ovom presudom uvažanjem zahteva za zaštitu zakonitosti ukinuo drugostepenu presudu i predmet vratio Apelacionom sudu u Kragujevcu na ponovno suđenje, s`tim što će taj sud u ponovnom postupku otkloniti bitnu povredu odredaba krivičnog postupka na koju mu je ukazano ovom presudom, nakon čega će biti u mogućnosti da donese pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova i člana 425. stav 1. ZKP-a, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik,

Predsednik veća-sudija,

Vesna Veselinović, s.r.

Bata Cvetković, s.r.